

Vrijwilligers Vertellen

Hans Krom

77 jaar

Beheerder

Vrijwilliger bij de S.U.S. sinds 2008

Via mijn vrouw kwam ik hier terecht. Zij werkte als gastvrouw met de vrouw van Frans Lommers. Frans was beheerder op donderdagmorgen, al op leeftijd en had problemen met het klaarzetten van de zalen. Hij vroeg of ik wilde helpen. Uit mezelf had ik het nooit gedaan. Ik liep met hem mee en hielp met stoelen klaarzetten. Ik zei tegen Frans "als jij weggaat, dan ga ik ook weg", maar dat werd toch niet zo. Ik bleef en nam het van hem over.

Donderdagochtend is een prachtige ochtend, want het is de drukste en de gezelligste ochtend. Ik ben een doener, daarom wil ik geen rustige ochtend. Er gebeurt altijd wel wat. Dat vind ik mooi. Je hebt 's morgens de wandelploeg. Als het straks weer normaal is, dan kun je bij elkaar zitten. Grollen en grappen maken en af en toe iemand in de maling nemen, waar je er zelf ook één van bent natuurlijk. Dat is leuk. De meeste beheerders zijn Uitgeesters: Jan, Cor, Rinus, noem maar op. Leen is jammer genoeg weg. Je hebt een leuke band met elkaar en je hebt wat voor elkaar over. We zijn er en we helpen elkaar.

In de speeltuin ben ik al ongeveer 15 jaar vrijwilliger. Dat nam ik van Jaap Kuiper over. Ik doe het onderhoud. Toen kwam er van lieverlee de handigheid bij, even dit en dat repareren.

Ik was 18 jaar buddy voor mijn zwager. Soms ging ik wel drie keer in de week met hem naar het VU. Hij ging ook mee op vakantie, met de rolstoel in de auto. Ik was ook buddy voor Jaap Kuiper, hij was mijn hartsvriend. Ze zijn allebei overleden. Jaap, dat is wel het meeste hartzeer, dat heeft erin gehakt.

Samen met Arie Glijnis en Jaap Kuiper hadden we een tijd tien schapen. Die stonden op de boerderij op de Middelweg, recht tegenover de parkeerplaats. We lieten de schapen het weiland maaien, dan hoefden we daar niks meer aan te doen en was al het gras opgevreten. In een silo maakten we een dak, licht erin en water erbij. In de lente kregen de schapen lammeren en gingen de polder in. Ik had er wel 20. In de herfst gingen die weg. Dat was leuk.

Om ons heen woont een aantal weduwna's, van mijn leeftijd en ouder. Ik houd hun tuintjes bij: haag snoeien, onkruid wieden, dat soort zaken, en ik doe klusjes voor hen.

Ik was 15 jaar toen ik mijn eerste bekeuring kreeg voor rijden op de trekker. Dat was bij de jongens van Heijne. Ik werkte daar en reed altijd al op de trekker. Ik mocht alles doen wat ik zelf kon: metselen, timmeren. Dat leerde ik daar allemaal. Die jongens waren heel hulpvaardig. Dat waren mijn opvoeders. Ik heette in het dorp ook een hele tijd 'Hans Heine'.

Mijn beroep was chauffeur. Ik was drie jaar veerrijder bij Arie Goeman, werkte zes jaar op de Hoogovens, daarna zes maanden op een kraanwagen en toen gedurende drie jaar weer bij Arie Goeman. Vervolgens werkte ik 25 jaar op een bulkwagen bij transportbedrijf N.W.M. (Nederlandse Wegtanker Maatschappij) in Uithoorn. Ik reed daar onder andere cement naar de Botlek en de Eemshaven en meel naar Wormerweer.

Vrijwilligerswerk: zolang mogelijk doen en uitdragen naar een ander. Het is mooi werk. Je draait mee en vindt saamhorigheid onder elkaar. Eén keer per jaar de vrijwilligersavond is oergezellig. We moeten wat voor elkaar over hebben en niet meteen zeggen 'wat kost het' en 'wat krijg je'. We leven in een dorp, dus het moet gewoon zo blijven. We moeten veel meer voor elkaar doen. Dat vind ik belangrijk.